

A felperes második jogalapjában kijelenti, hogy a megtámadott határozat sérti a 17/62/EGK rendelet (2) 10. cikkének (3) és (5) bekezdését, valamint az 1/2003 rendelet 14. cikkének (1) és (3) bekezdését, mivel a határozatból nem állapítható meg, hogy a Bizottság az említett cikkekben előírtaknak megfelelően folytatt-e rendszeres konzultációt a tanácsadó bizottsággal, valamint hogy az említett bizottság megszerzett-e a határozatban címzettként megjelölt vállalkozásoknak felrótt jogsértés érdemi részének teljes körű értékeléséhez szükséges valamennyi információt.

A felperes harmadik jogalapjában kijelenti, hogy a Bizottság megsértette az ESZAK 36. cikk (1) bekezdését, mivel — a kiszabandó bírságok összegének meghatározásához általa majdan felhasználandó kritériumok közlésének megtagadásával — korlátozta a kifogások címzettjeinek észrevételek benyújtásával kapcsolatos lehetőségét.

A felperes negyedik jogalapjában azzal érvel, hogy a megtámadott határozat sérti a Bizottság által teljes egészében módosított 773/2004/EK bizottsági rendelet (3) 10. és 11. cikkét, valamint az érdekelt vállalkozások védelemhez való jogait, mivel az eredeti bizottsági határozat Törvényszék általi megsemmisítését követően a Bizottság anélkül fogadta el újból a megtámadott határozatot, hogy a vállalkozásokkal végső soron közölte volna a kifogásokat.

A felperes ötödik jogalapjában a határozat indokolásának elégtelenségére és ellentmondásosságára hivatkozik, amennyiben egyrészt a földrajzi referenciapiacot az Olasz Köztársaság területére korlátozza, másrészt pedig a *lex mitior* elv alkalmazásakor az állítólagos kartellnek a közösségi kereskedelem befolyásolására való alkalmasságára támaszkodik.

A felperes hatodik jogalapjában arra hivatkozik, hogy a Bizottságnak a határozatban kifejtett elemzése ténybeli értékelési hibákat tartalmaz, ami az ESZAK 65. cikknek a felrótt jogsértés különféle aspektusaival kapcsolatos téves alkalmazását eredményezte, amely aspektusok között szerepel különösen a kartell-megállapodás betonvas alapárának rögzítésére, a betonvas „méreti extrája” árának rögzítése, valamint a termelés vagy az eladások korlátozására, illetve ellenőrzésére vonatkozó részei.

A felperes hetedik jogalapjában kijelenti, hogy a megtámadott határozat téves, indokolása pedig hiányos (bizonyításvétel hiánya miatt is), amennyiben a jogsértést teljes egészében a felperesnek rója fel.

A felperes nyolcadik jogalapjában az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének, az 1996. évi engedékenységi közleménynek,

valamint az 1998-as bírságok kiszámítására vonatkozó bizottsági iránymutatásnak a megsértésére hivatkozik.

- (1) A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.)
- (2) EGK Tanács: 17. rendelet: a Szerződés 85. és 86. cikkének végrehajtásáról szóló első rendelet (HL L 13., 204. o., magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.)
- (3) A Bizottság által az EK-Szerződés 81. és 82. cikke alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 123., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 81. o.)

2010. február 18-án benyújtott kereset — Alfa Acciai kontra Bizottság

(T-85/10. sz. ügy)

(2010/C 100/97)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Alfa Acciai (Brescia, Olaszország) (képviselők: D. Fosselard ügyvéd, S. Amoroso ügyvéd, L. Vitolo ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg az eredeti határozat (a továbbiakban: határozat) megsemmisítését követően elfogadott, a 2009. december 8-i C(2009) 9912 végleges bizottsági határozattal (a továbbiakban: kiegészítő határozat) módosított és kiegészített, 2009. szeptember 30-i C(2009) 7492 végleges bizottsági határozatot (COMP/37.956. sz. ügy — betonvas-rúd), amennyiben az az ESZAK-szerződés 65. cikkének az Alfa Acciai SpA általi megsértését állapítja meg, és ez utóbbival szemben 7,175 millió eurós bírságot szab ki;

másodlagosan:

— semmisítse meg a határozat 2. cikkét, amely szankciót ír elő a felperesre;

harmadlagosan:

— csökkentse a kiszabott bírságot;

— kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jogalapok és legfontosabb érvek megegyeznek a T-70/10. sz., Feralpi Holding Spa kontra Bizottság, valamint a T-83/10. sz., Riva Fire Spa kontra Bizottság ügyekben hivatkozottakkal.

A felperes különösen a következőkkel érvel:

A Bizottság nem rendelkezik hatáskörrel az ESZAK-Szerződés 65. cikke megsértésének — az említett szerződés lejártát követő — szankcionálására, nem rendelkezik továbbá hatáskörrel arra sem, hogy jogalként az 1/2003/EK rendelet ⁽¹⁾ 7. cikkének (1) bekezdését, valamint 23. cikkének (2) bekezdését alkalmazza;

A felperes védelemhez való jogainak megsértése az igazgatási eljárás során, amennyiben a Bizottság nem küldött új kifogásközlést, továbbá amennyiben a határozat módosítására irányuló szándékának postai úton történő közlésére szorítkozott. A tagállamok észrevételeit nem kérték ki, illetve azok az utolsó tárgyaláson sem vehettek részt; a felperes továbbá nem érvelhetett a határozat módosítására vonatkozó meglátásával;

Az ESZAK-Szerződés 65. cikke (1) bekezdésének megsértése, amennyiben a határozatban szereplő tények nem képeznek egyedi és folytonos egészet;

Az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdése a) pontjának alkalmazásában kiszabott bírságok kiszámítására vonatkozó iránymutatások megsértése, valamint a felperes magatartására irányuló vizsgálat keretében és a bírság összegének meghatározásakor az egyenlő bánásmód és az arányosság elveinek megsértése.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 2003.1.4., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet 2. kötet 205. o.)

2010. február 23-án benyújtott kereset — Chestnut Medical Technologies kontra OHIM (PIPELINE)

(T-87/10. sz. ügy)

(2010/C 100/98)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Chestnut Medical Technologies, Inc. (Menlo Park, Egyesült Államok) (képviselők: R. Kunz-Hallstein, H. Kunz-Hallstein ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsa 2009. december 10-i R 968/2009-2. sz. határozatát, és

— a Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: a 10. osztályba tartozó árukra vonatkozó „PIPELINE” szóvédjegy.

Az elbíráló határozata: az elbíráló a közösségi védjegybejelentést elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 207/2009 tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértése, mivel a fellebbezési tanács tévesen értékelte úgy, hogy az érintett közösségi védjegy leíró jellegű; a 207/2009 tanácsi rendelet 75. cikkének megsértése, mivel a fellebbezési tanács a felperes által felhozott érvek figyelembe vételének elmulasztásával megsértette azon kötelezettségét, hogy meghatározza azokat az indokokat, amelyekben a határozat alapul.

2010. február 24-én benyújtott kereset — Magyarország/Bizottság

(T-89/10. sz. ügy)

(2010/C 100/99)

Az eljárás nyelve: magyar

Felek

Felperes: Magyar Köztársaság (képviselők: Fazekas J., Fehér M. Z., Szíjjártó K., meghatalmazottak)

Alperes: Európai Bizottság